

សន្និសីទសញ្ញា

ស្តីពី

បញ្ជីបំណងរចនាសម្ព័ន្ធនៃគ្រឹះស្ថានសហគ្រាសកម្ពុជា
និងគ្រឹះស្ថានសហគ្រាសចិន

ព្រះរាជក្រម ជស/រកម/០៧៩៩/០៨

យើង

ព្រះបាទសម្តេច ព្រះនរោត្តម សីហនុ

រាជហរិវង្ស ឧត្តរោស្ត្រាភិសុទ្ធពង្ស អគ្គមហាបុរសរតន៍ និករោត្តម

ធម្មិកមហាបាទិកាជ័យ បរមនាថ បរមបពិត្រ

ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាឆ្នាំ ១៩៩៣
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៧៩៩/០១ ចុះថ្ងៃទី០៨ ខែមីនា ឆ្នាំ១៩៩៩ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើជាផ្លូវការ នូវច្បាប់ធម្មនុញ្ញ ស្តីពីវិសោធនកម្មមាត្រា១១ ១២ ១៣ ១៤ ២២ ២៤ ២៦ ២៨ ៣០ ៣៤ ៥១ ៩០ ៩១ ៩៣ និងមាត្រាទាំងឡាយនៃជំពូកទី៨ ដល់ជំពូកទី១៤ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១១៩៨/៦៩ ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៨ ស្តីពីការចាត់តាំងនាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១១៩៨/៧២ ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៨ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- ទ្រង់បានយល់ព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/១០ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងការបរទេស និងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ
- តាមសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលស្នើសុំអំពីសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី និងអំពីទេសរដ្ឋមន្ត្រី និងជារដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងការបរទេស និងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ

ប្រកាសឱ្យប្រើ

ច្បាប់ស្តីពី ការអនុម័តយល់ព្រមលើសន្និសីទសញ្ញា ស្តីពីបញ្ចប់នូវព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជានិងព្រះរាជាណាចក្រថៃ ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័ត នៅថ្ងៃទី១៦ ខែមិថុនា ឆ្នាំ១៩៩៩ នាសម័យប្រជុំរដ្ឋសភាលើកទី២ នីតិកាលទី២ និងដែលព្រឹទ្ធសភាបានអនុម័តយល់ស្របតាម លើទំរង់ និងគតិនៃច្បាប់នេះទាំងស្រុង នៅថ្ងៃទី៣០ ខែមិថុនា ឆ្នាំ១៩៩៩ នាសម័យប្រជុំពេញអង្គលើកទី១ នីតិកាលទី១ ហើយដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅ :

**ច្បាប់
ស្តីពី**

ការអនុវត្តយល់ព្រមលើសន្និសីទសន្តិសុខស្តីពីបត្យាប័ន រវាង

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងព្រះរាជាណាចក្រថៃ

មាត្រា ១._ អនុម័តយល់ព្រមលើសន្និសីទសន្តិសុខស្តីពីបត្យាប័ន រវាងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងព្រះរាជាណាចក្រថៃ ដែលធ្វើនៅទីក្រុងបាងកក នាថ្ងៃទី០៦ ខែឧសភា ឆ្នាំ១៩៩៨ ហើយដែលមានអត្ថបទទាំងស្រុងភ្ជាប់មកជាមួយ ។

មាត្រា ២._ រាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវបន្តរាល់នីតិវិធី ដើម្បីអនុវត្តសន្និសីទសន្តិសុខនេះ ។

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី១៩ ខែតុលា ឆ្នាំ ១៩៩៩

**បានបង្គំទូលថ្វាយ
សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ
នាយករដ្ឋមន្ត្រី
ហត្ថលេខា
ហ៊ុន សែន**

**ក្នុងព្រះបរមនាម និងតាមព្រះរាជត្រាស់បង្គាប់
ប្រមុខរដ្ឋស្តីទី
ហត្ថលេខា
ជា ស៊ីម**

**បានជំរាបជូនសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
ទេសរដ្ឋមន្ត្រី និងជារដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការបរទេស
និងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ
ហត្ថលេខា
ហោ ណាំហុន**

សន្និសីទ
ស្តីពី បត្យាប័ន

រវាង

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និង ព្រះរាជាណាចក្រថៃ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និង ព្រះរាជាណាចក្រថៃ ដែលតទៅនេះកំណត់
ហៅថា “ភាគីចុះកិច្ចព្រមព្រៀង”

ដោយមានបំណងជំរុញកិច្ចសហប្រតិបត្តិការដ៏មានប្រសិទ្ធិភាព រវាងប្រទេស
ទាំងពីរក្នុងការកំចាត់ឧក្រិដ្ឋកម្ម ឈរលើមូលដ្ឋានគោរពនូវអធិបតេយ្យភាពគ្នាទៅវិញទៅ
មក សមភាព និង ផលប្រយោជន៍ទាំងសងខាង តាមការចុះសន្និសីទប្រតិបត្តិ

បានព្រមព្រៀងគ្នាដូចតទៅ :

ប្រការទី ១

បទល្មើសដែលអាចធ្វើបត្យាប័នបាន

១. ក្នុងស្មារតីនៃសន្និសីទនេះបទល្មើស ដែលអាចធ្វើបត្យាប័នបាន គឺជាបទ
ល្មើស ដែលអាចផ្តន្ទាទោសតាមធរមាននៃច្បាប់របស់ភាគីចុះកិច្ចព្រមព្រៀងទាំងពីរ
ដោយការដាក់ពន្ធនាគារ ឬ ដោយរូបភាពផ្សេងទៀតនៃការ ឃុំឃាំងសំរាប់រយៈ
ពេលលើសពីមួយឆ្នាំឡើងទៅ ឬ ការផ្តន្ទាទោសណាមួយដែលធ្ងន់ជាងនេះ ។

២. កាលណាមានសំណើបត្យាប័នពាក់ព័ន្ធដល់បុគ្គលណាម្នាក់ ដែលត្រូវ
បានកាត់ទោសជាប់ពន្ធនាគារ ឬ ការឃុំឃាំងតាមរូបភាពណាមួយផ្សេងទៀតធ្វើឡើង
ដោយតុលាការរបស់ភាគីដាក់សំណើចំពោះបទល្មើស ដែលអាចធ្វើបត្យាប័នណាមួយ

បស្ចាប័នអាចនឹងផ្តល់បានលុះត្រាតែទោសកំណត់ដែលត្រូវទទួលដូចមានចែងក្នុងសាល
ក្រមនៅសល់យ៉ាងតិចបំផុត ៦ ខែទៀត ។

៣. ក្នុងស្មារតីប្រការនេះការកំណត់ថា បទល្មើសណាមួយជាបទល្មើសប្រឆាំង
នឹងអង្គច្បាប់នៃភាគីទាំងពីរ គឺមិនសំខាន់ត្រង់ថាអង្គច្បាប់នៃភាគីចុះកិច្ចព្រមព្រៀង ចាត់
ទុកអំពើដែលបង្កនូវបទល្មើសនោះក្នុងប្រភេទនៃបទល្មើសដូចគ្នា ឬ កំណត់បទល្មើស
ដោយពាក្យពេចន៍ដូចគ្នានោះដែរឬទេឡើយ ។

៤. កាលណាបស្ចាប័នត្រូវបានផ្តល់អោយ ក្នុងស្មារតីនៃបទល្មើសដែលអាច
ធ្វើបស្ចាប័នណាមួយ បស្ចាប័ននេះក៏អាចផ្តល់អោយចំពោះបទល្មើសផ្សេងទៀត ដែល
ចែងក្នុងសំណើបស្ចាប័នដែលនេះហើយ ដែលមានលក្ខណៈគ្រប់គ្រាន់សំរាប់ធ្វើបស្ចា
ប័នលើកលែងតែរយៈពេលផ្តន្ទាទោស ឬ ឃុំឃាំងដែលមានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌទី១ និង
២ របស់ប្រការនេះ ។

ប្រការទី ២
ការព្រឹត្តិការណ៍ប្រកាស

ដោយអនុលោមតាមបទបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃសន្ធិសញ្ញានេះ ភាគីចុះកិច្ច
ព្រមព្រៀងមានភារៈកិច្ចធ្វើបស្ចាប័នទៅភាគីម្ខាងទៀតនូវជនទាំងឡាយណា ដែលត្រូវ
បានឃើញនៅលើដីនៃភាគីចុះកិច្ចព្រមព្រៀងណាមួយ ហើយជនទាំងនោះកំពុង
ត្រូវគេតាមចាប់ខ្លួន ដើម្បីធ្វើការចោទប្រកាន់ ដើម្បីធ្វើការជំនុំជំរះ ឬ ដើម្បី
អោយទទួលទោសឬអនុវត្តន៍ទណ្ឌកម្មតាមទោសកំណត់នៅលើទឹកដីរបស់ភាគីម្ខាង ទៀត
ចំពោះបទល្មើសដែលអាចធ្វើបស្ចាប័នបានណាមួយ ។

ប្រការទី ៣
មូលដ្ឋាននៃការបដិសេធជាចំណាត់

ក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃសន្ធិសញ្ញានេះ បណ្តាប៉ននឹងមិនអនុញ្ញាតិអោយធ្វើបានឡើយ ក្នុងករណី ណាមួយដូចខាងក្រោមនេះ :

១. ភាគីទទួលសំណើយល់ឃើញថា បទល្មើសជាកម្មវត្ថុនៃបណ្តាប៉ន ដែលធ្វើឡើងដោយភាគីដាក់សំណើជាបទល្មើសនយោបាយ ។ ការយោងទៅលើ បទល្មើសនយោបាយ ពុំត្រូវរាប់បញ្ចូល នូវការធ្វើឃាត ឬ ប៉ុនប៉ងធ្វើឃាត ឬ ការបំពានបំពានលើរូបកាយរបស់ប្រមុខរដ្ឋ ឬ ប្រមុខរដ្ឋាភិបាល ឬ សមាជិក គ្រួសារនៃវរជនទាំងនោះ ។

២. ភាគីទទួលសំណើមានមូលដ្ឋានច្បាស់លាស់ ដើម្បីសន្មតិថាសំណើបណ្តា ប៉នធ្វើឡើងដោយភាគីដាក់សំណើ មានគោលបំណងប្រើនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌប្រឆាំង ឬ អនុវត្តទណ្ឌកម្មទៅលើបុគ្គល ដែលត្រូវចោទប្តឹងដោយមូលហេតុពូជសាសន៍ សាសនា សញ្ជាតិ ឬ ទស្សនៈនយោបាយរបស់បុគ្គលនោះ ឬ ជំហររបស់ជនដែលត្រូវចោទ ប្តឹងក្នុងរឿងក្តីនោះត្រូវបានគេចាត់ទុកថា បានធ្វើអោយប៉ះពាល់ការសំអាង ដែលពោល ខាងលើ ។

៣. បទល្មើសដែលជាកម្មវត្ថុនៃសំណើបណ្តាប៉នគឺ ជាបទល្មើសចែងដោយ ច្បាប់អាជ្ញាសឹកសុទ្ធសាធរបស់ភាគីដាក់សំណើ ហើយពុំមែនជាបទល្មើសនៃនីតិព្រហ្ម ទណ្ឌ របស់ភាគីដាក់សំណើនេះទេ ។

៤. ការចោទប្រកាន់ ឬ ការអនុវត្តការដាក់ទណ្ឌកម្មចំពោះបទល្មើសណា មួយ ដែលកម្មវត្ថុរបស់បណ្តាប៉នត្រូវបានរាំងស្ទះ ដោយមូលហេតុមានចែងក្នុងច្បាប់ នៃភាគីចុះកិច្ចព្រមព្រៀងណាមួយ ដោយរាប់បញ្ចូលទាំងច្បាប់ស្តីពីអាជ្ញាយុកាល ។

៥. ភាគីទទួលសំណើបានចេញសាលក្រមកាត់ទោសជន ដែលត្រូវស្នើសុំ ចំពោះបទល្មើសដដែលនេះរួចហើយ មុនពេលដាក់សំណើសុំធ្វើបណ្តាប័ណ្ណ ។

៦. សាលក្រមរបស់ភាគីដាក់សំណើបានត្រូវធ្វើឡើងដោយកំបាំងមុខ ដោយ គ្មានបានផ្តល់ការជូនព័ត៌មានទាន់ពេលវេលាអំពីសវនាការកាត់ក្តីនេះ និង គ្មាននិកាស សំរាប់ជនជាប់ចោទចាត់ចែងការការពារក្តីរបស់ខ្លួន និង គ្មាននិកាសដើម្បីអោយសំណុំ រឿងក្តីរបស់ខ្លួនបានត្រូវជំនុំជំរះឡើងវិញ ដោយមានវត្តមានរបស់ខ្លួន ។

ប្រការទី ៤

មូលដ្ឋាននៃការបដិសេធជាមធ្យោបាយសន្តិសុខ

ក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃសន្ធិសញ្ញានេះ បណ្តាប័ណ្ណអាចបដិសេធបានក្នុងករណីណាមួយ ដូចខាង ក្រោមនេះ ៖

១. យោងទៅតាមច្បាប់របស់ខ្លួន ភាគីទទួលសំណើមានយុត្តាធិការលើបទ ល្មើសដែលជាកម្មវត្ថុរបស់សំណើបណ្តាប័ណ្ណ ហើយនឹងត្រូវរៀបចំនីតិវិធីជំនុំជំរះជនដែល ត្រូវស្នើសុំដោយខ្លួនឯង ។

២. ក្នុងករណីពិសេសទាំងឡាយ ដោយគិតពីភាពធ្ងន់ធ្ងរនៃបទល្មើស និង ផលប្រយោជន៍ ស្របច្បាប់របស់ភាគីដាក់សំណើ ភាគីទទួលសំណើអាចពិនិត្យឃើញថា បណ្តាប័ណ្ណនេះ មានវិសមភាពទៅនឹងទស្សនៈវិស័យផ្នែកមនុស្សធម៌ ទាក់ទងទៅនឹង ចំណាស់ សុខភាព ឬ ស្ថានភាពផ្ទាល់របស់ជនដែលត្រូវស្នើសុំ ។

៣. ភាគីទទួលសំណើកំពុងតែធ្វើនីតិវិធីជំនុំជំរះក្តីលើជនដែលត្រូវស្នើសុំចំពោះ បទល្មើសដដែលនេះ ។

៤. បុគ្គល ដែលត្រូវស្នើអោយធ្វើបត្យាប័ន ត្រូវបានគេកាត់ទោសឬក៏នឹងត្រូវ ចូលសវនាការ ឬ កាត់ទោសនៅក្នុងប្រទេសនៃភាគីដាក់សំណើដោយតុលាការ ឬ សាលាជំនុំជម្រះ ឬ បណ្តោះអាសន្នណាមួយ ។ បទបញ្ញត្តិនេះមិន រារាំងដល់ការធ្វើបត្យាប័នណា ដែលកើតឡើងពីយុត្តាធិការផ្នែកឧក្រិដ្ឋធម្មការរបស់ តុលាការសឹកអចិន្ត្រៃយ៍ឡើយ ។

ប្រការទី ៥
បត្យាប័នចំពោះពលរដ្ឋសាមី

១. ភាគីចុះកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងៗមានសិទ្ធិបដិសេធ ការធ្វើបត្យាប័នពលរដ្ឋ ផ្ទាល់ របស់ខ្លួន ។

២. ប្រសិនបើបត្យាប័នមិនត្រូវបានផ្តល់អោយ ដោយយោងទៅលើ កថាខ័ណ្ឌទី១នៃមាត្រានេះ ភាគីទទួលសំណើត្រូវបញ្ជូនបណ្តឹងក្តីនេះទៅអាជ្ញាធរមាន សមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួនដើម្បីធ្វើការចោទប្រកាន់ទៅតាមសំណូមពររបស់ភាគីដាក់សំណើ ។ ក្នុងករណីនេះ ភាគីដាក់សំណើត្រូវបញ្ជូនឯកសារនិងភស្តុតាង ដែលទាក់ទងនឹងបណ្តឹង ក្តីនេះទៅភាគីទទួលសំណើ ។

៣. ទោះបីកថាខ័ណ្ឌទី២នៃមាត្រានេះបានចែងដូច្នោះក៏ដោយ ភាគីទទួល សំណើ ពុំចាំបាច់ត្រូវបញ្ជូនបណ្តឹងក្តីនេះទៅអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួនដើម្បីចោទ ប្រកាន់ទេ ប្រសិនបើភាគីទទួលសំណើគ្មានយុត្តាធិការលើបទល្មើសនេះ ។

ប្រការទី ៦
វិធីផ្តល់ព័ត៌មាន

ក្នុងស្មារតីនៃសន្ធិសញ្ញានេះ ភាគីចុះកិច្ចព្រមព្រៀងត្រូវប្រាស្រ័យទាក់ទង គ្នាតាមរយៈផ្លូវទូត រឿរលែងតែមានបទបញ្ញត្តិផ្សេងចែងក្នុងសន្ធិសញ្ញានេះ ។

ប្រការទី ៧

សំណើបញ្ជូន និង ឯកសារចាំបាច់ ដែលត្រូវភ្ជាប់ជាមួយ

១. សំណើបញ្ជូនត្រូវធ្វើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ហើយត្រូវភ្ជាប់ជាមួយនូវ :

- ក. ឯកសារ,សេចក្តីបញ្ជាក់ ឬ ភស្តុតាងដទៃទៀតមានលក្ខណៈគ្រប់គ្រាន់សំរាប់ពិពណ៌នាអំពីអត្តសញ្ញាណ និង ទីកន្លែងប្រហាក់ប្រហែល ដែលជនត្រូវស្នើសុំកំពុងស្នាក់នៅ,
- ខ. សេចក្តីបញ្ជាក់ លើកអង្គហេតុនៃបណ្តឹងក្តី,
- គ. រាល់បទបញ្ញត្តិនៃច្បាប់ដែលពិពណ៌នាអំពីធាតុសំខាន់ៗនិងការកំណត់នៃបទល្មើស ដែលជាកម្មវត្ថុនៃបញ្ជូន,
- ឃ. រាល់បទបញ្ញត្តិនៃច្បាប់ ដែលចែងពីការផ្តន្ទាទោសទៅលើបទល្មើស និង
- ង. រាល់បទបញ្ញត្តិនៃច្បាប់ ដែលចែងពីការកំណត់ពេលនៃការចោទប្រកាន់ ឬ ការអនុវត្តន៍ទណ្ឌកម្ម ចំពោះបទល្មើសប្រសិនបើមាន ។

២. សំណើបញ្ជូន ដែលទាក់ទងនឹងជនដែលត្រូវស្នើសុំ ដើម្បីចោទប្រកាន់ត្រូវភ្ជាប់ជាមួយផងដែរនូវ :

- ក. សេចក្តីចម្លងនៃដីការចាប់ខ្លួន ដែលចេញដោយចៅក្រម ឬ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ដទៃទៀតរបស់ភាគីដាក់សំណើ ។
- ខ. ភស្តុតាងដែលអាចសំអាងបានសំរាប់ការចាប់ខ្លួន និង ការឃុំខ្លួន ដើម្បីរង់ចាំការជំនុំជំរះក្តីរបស់ជននោះដោយរាប់បញ្ចូលទាំងភស្តុតាង ដែលបញ្ជាក់ថាជន ដែលត្រូវស្នើសុំពិតជាជន ដែលកំណត់ក្នុងដីការចាប់ខ្លួនមែន ។

៣. ជាបន្ថែមទៅលើចំណុចទាំងឡាយ ដែលចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌ១នៃប្រការនេះ កាលណាសំណើបញ្ជូនទាក់ទងទៅនឹងជន ដែលបានត្រូវកំណត់ទោសរួចហើយ សំណើនេះត្រូវភ្ជាប់ មកជាមួយនូវ :

- ក. សេចក្តីចម្លងនៃសាលក្រមរបស់តុលាការនៃភាគីដាក់សំណើ,

- ខ. ភស្តុតាងបញ្ជាក់ថាជន ដែលត្រូវស្នើសុំពិពជាជន ដែលកំណត់ក្នុងសាលក្រម
- គ. សេចក្តីបញ្ជាក់បង្ហាញអំពីកំរិត ដែលសាលក្រមនោះបានត្រូវអនុវត្តហើយ និង
- ឃ. សេចក្តីបញ្ជាក់ទាក់ទងនឹងមធ្យោបាយតាមផ្លូវច្បាប់ ដែលមានសំរាប់បុគ្គលដើម្បីរៀបចំការការពារខ្លួនរបស់គេ ឬ ក៏ចាត់អោយមានការកាត់ក្តីសារឡើងវិញ ដោយមានវត្តមានបុគ្គលនោះ ។

៤. ក្នុងករណីបុគ្គលម្នាក់ បានត្រូវតុលាការសំរេចថាមានទោសកំហុស តែមិនទាន់បាន ទទួលសាលក្រមកាត់ទោសនៅឡើយ ជាបន្ថែមលើឯកសារចាំបាច់កំណត់ក្នុងកថាខ័ណ្ឌទី១ និង ៣នៃមាត្រានេះសំណើនេះត្រូវភ្ជាប់មកជាមួយនូវសេចក្តីបញ្ជាក់អំពីបទល្មើសដែលត្រូវបាន ស្នើសុំធ្វើបស្ស័យ និង ការពិពណ៌នាអំពីសកម្មភាព ឬ អសកម្មភាពដែលជាបទល្មើសនិងសេចក្តីបញ្ជាក់ថាមានបំណ នឹង ដាក់ទោសពិតៗ ។

៥. រាល់ឯកសារទាំងអស់ ដែលភាគីដាក់សំណើត្រូវបញ្ជូនអោយក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃបទបញ្ញត្តិនៃសន្ធិសញ្ញានេះ ត្រូវចុះហត្ថលេខា ឬ បោះត្រាជាផ្លូវការ និងភ្ជាប់មកជាមួយនូវ អត្ថបទបញ្ជាក់ត្រឹមត្រូវជាភាសាអង់គ្លេស ។

មាត្រាទី ៨
ព័ត៌មានបន្ថែម

ប្រសិនបើភាគីទទួលសំណើយល់ឃើញថាព័ត៌មាន ដែលផ្តល់សំរាប់គាំទ្រសំណើបស្ស័យពុំមានលក្ខណៈគ្រប់គ្រាន់ស្របតាមសន្ធិសញ្ញា ដែលអនុញ្ញាតអោយធ្វើបស្ស័យបានភាគីនោះ អាចស្នើសុំផ្តល់ព័ត៌មានបន្ថែមពីភាគីដាក់សំណើ ក្នុងរយៈពេលកំណត់ណាមួយសមស្រប ។ ប្រសិនបើភាគីដាក់សំណើខកខានពុំបានបញ្ជូនព័ត៌មានបន្ថែម តាមរយៈពេលកំណត់នោះ នឹងត្រូវចាត់ទុកថាបានលះបង់នូវសំណើរបស់

ខ្លួន ។ ប៉ុន្តែភាគីដាក់សំណើ មិនត្រូវបានហាមឃាត់មិនអោយធ្វើសំណើនេះជាថ្មីទៀត
នោះទេ ។

ប្រការទី ៩
ការចាប់ខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន

១. ក្នុងករណីបន្ទាន់ភាគីចុះកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង អាចស្នើទៅភាគីចុះកិច្ចព្រម
ព្រៀងម្ខាងទៀតអោយធ្វើការចាប់ខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន នូវជនដែលត្រូវស្នើសុំ ។ សំណើ
នេះអាចដាក់ជូនជាលាយល័ក្ខអក្សរតាមផ្លូវទូត ឬ តាមរយៈអង្គការនគរបាលព្រហ្ម
ទណ្ឌអន្តរជាតិ (អាំងទែរប៊ូល)

២. សំណើសុំខាងលើត្រូវមាន :

- ការពិពណ៌នាអំពីជន ដែលត្រូវស្នើសុំ
- ទីកន្លែងដែលជននោះស្ថិតនៅ ប្រសិនបើដឹង
- សេចក្តីបញ្ជាក់សង្ខេប អំពីដំណើរហេតុនៃបណ្តឹងក្តី
- សេចក្តីបញ្ជាក់ថា មានដីការចាប់ខ្លួន ឬ សាលក្រមលើជននោះ
ដូចមានចែងក្នុង ប្រការទី៧ និង
- សេចក្តីបញ្ជាក់ថា សំណើបញ្ជាក់លើជនដែលត្រូវស្នើសុំនឹងត្រូវបញ្ជូនមក
តាមក្រោយ ។

៣. ភាគីដាក់សំណើរនឹងត្រូវបានទទួលដំណឹងពីលទ្ធផលនៃសំណើរបស់ខ្លួន
ដោយគ្មានបង្កបង្កង់ ។

៤. ការចាប់ខ្លួនបណ្តោះអាសន្ននឹងត្រូវបញ្ចប់ ប្រសិនបើអាជ្ញាធរមាន
សមត្ថកិច្ចរបស់ភាគីទទួលសំណើ ពុំបានទទួលសំណើបញ្ជាក់ជាផ្លូវការ និង រាល់ឯក
សារសំអាងទាំងឡាយដូចដែលកំណត់ក្នុងប្រការទី៧ ក្នុងរយៈពេល៦០ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីការ
ចាប់ខ្លួនជនដែលត្រូវសុំ ។

៥. ការបញ្ចប់នូវការចាប់ខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន យោងតាមកថាខណ្ឌទី ៤ នៃ
ប្រការនេះ មិនត្រូវមានផលប៉ះពាល់ដល់ការធ្វើបញ្ជាក់នូវជន ដែលត្រូវស្នើសុំ

នោះទេ ប្រសិនបើសំណើបញ្ចប់និងរាល់ឯកសារគាំទ្របញ្ចប់នឹងដូចមានចែង ក្នុងប្រការទី៧ ត្រូវបានផ្តល់អោយ ក្នុងកាលបរិច្ឆេទក្រោយទៀត ។

ប្រការទី ១០

នីតិវិធីបញ្ចប់និសាមញ្ញ

ប្រសិនបើបុគ្គលដែលត្រូវបានគេស្នើសុំនោះបានយល់ព្រម ដោយស្មោះស្ម័គ្រ ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ក្រោយពីត្រូវបានអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចជំរាបសាមីជននោះ អំពី សិទ្ធិរបស់គេក្នុងការទទួលនីតិវិធីបញ្ចប់និសាមញ្ញជាដាច់ខាតនិងការការពារពីវិធីនេះ ភាគីទទួល សំណើអាចផ្តល់បញ្ចប់និសាមញ្ញ ដោយមិនចាប់អនុវត្តនីតិវិធីបញ្ចប់និសាមញ្ញជាដាច់ខាត នឹងក្នុងករណី នេះ បទបញ្ជាទី១២ ត្រូវយកមកអនុវត្ត ។

ប្រការទី ១១

ការសម្រេចចិត្តដោយសេរី

- ១. ភាគីទទួលសំណើត្រូវអនុវត្តពិនិត្យលើសំណើសុំបញ្ចប់និសាមញ្ញ ស្របតាមនីតិវិធីចែង ដោយច្បាប់របស់ខ្លួន និង ត្រូវជូនព័ត៌មានយ៉ាងឆាប់រហ័សទៅភាគីដាក់សំណើ អំពីសេចក្តីសម្រេចចិត្ត របស់ខ្លួន ។
- ២. ការបញ្ជាក់ពីមូលហេតុនៃការបដិសេធទាំងស្រុង ឬ ដោយអន្លើណាមួយលើ សំណើសុំបញ្ចប់និសាមញ្ញនោះត្រូវតែផ្តល់ជូន ។

ប្រការទី ១២

ការប្រគល់ទ្រព្យដែលត្រូវស្នើសុំ

- ១. ភាគីទទួលសំណើត្រូវជូនដំណឹងជាបន្ទាន់ដល់ភាគីដាក់សំណើ ពីសេចក្តីសម្រេច របស់គេទៅលើសំណើដើម្បីធ្វើបញ្ចប់និសាមញ្ញតាមរយៈផ្លូវទូត និង ត្រូវជូនព័ត៌មានដល់ ភាគីដាក់សំណើពីរយៈពេល ដែលជនដែលត្រូវស្នើសុំនោះត្រូវបានចាប់ឃុំឃាំង មុនពេលប្រគល់ខ្លួន ។

- ២. ប្រសិនបើបណ្តាប័ណ្ណត្រូវបានផ្តល់ឱ្យ ភាគីទទួលសំណើ និង ភាគីដាក់សំណើ ត្រូវសំរេច អំពីការអនុវត្តន៍បណ្តាប័ណ្ណតាមរយៈការពិគ្រោះយោបល់គ្នា ។
- ៣. ល្អិតណាកថាខ័ណ្ឌ៤ នៃប្រការនេះ មិនមានចែងអ្វីឡើយពីនេះ ភាគីដាក់សំណើ ត្រូវបានចាត់ទុកថាបានបោះបង់សំណើបណ្តាប័ណ្ណ ប្រសិនបើភាគីនេះពុំទទួល យកជនដែលត្រូវបានស្នើសុំ ក្នុងរយៈពេល១៥ថ្ងៃ ក្រោយពីកាលបរិច្ឆេទ សំរាប់ អនុវត្តការធ្វើបណ្តាប័ណ្ណ ដូចដែលបានព្រមព្រៀងគ្នាហើយ ។ ភាគីទទួល សំណើត្រូវដោះលែងជននោះឱ្យមានសេរីភាពជាបន្ទាន់ ហើយអាចបដិសេធការធ្វើ បណ្តាប័ណ្ណចំពោះបទល្មើសដដែលនេះ ។
- ៤. ប្រសិនបើភាគីចុះកិច្ចព្រមព្រៀងណាមួយ ខកខានពុំបានប្រគល់ ឬ ទទួលជន ដែលត្រូវស្នើសុំក្នុងថេរវេលាដែលបានព្រមព្រៀងគ្នា ដោយករណីប្រធានសក្តិ ភាគីម្ខាងទៀតត្រូវតែបានជូនព័ត៌មានពីបញ្ហានេះ ។ ភាគីចុះកិច្ចព្រមព្រៀងត្រូវ សំរេចជាថ្មីម្តងទៀត តាមការពិគ្រោះគ្នាអំពីការអនុវត្តន៍បណ្តាប័ណ្ណម្តងទៀត ហើយបទបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ៣ នៃប្រការនេះនឹងត្រូវអនុវត្ត ។

ប្រការទី ១៣

ការព្យាបាលនៃការប្រគល់ខ្លួន និង ការប្រគល់ខ្លួនជាបណ្តោះអាសន្ន

- ១. នៅពេលណាដែលជនត្រូវស្នើសុំកំពុងត្រូវស្ថិតក្នុងនីតិវិធីជំនុំជំរះក្តី ឬកំពុងទទួល ទោសក្នុងប្រទេសនៃភាគីទទួលសំណើអំពីបទល្មើសណាមួយផ្សេងពីបទល្មើស ជា កម្មវត្ថុរបស់បណ្តាប័ណ្ណភាគីទទួលសំណើអាចប្រគល់ ឬ ពន្យាការប្រគល់ជននោះ រហូតដល់ការបញ្ចប់នីតិវិធីជំនុំជំរះក្តី ឬ ការទទួលទោសទាំងស្រុង ឬ មួយ ផ្នែកណានៃទោស ដែលកំណត់ក្នុងសាលក្រម ។ ភាគីទទួលសំណើត្រូវ ផ្តល់ដំណឹងជូនភាគីដាក់សំណើអំពីការពន្យាការពេលនេះ ។
- ២. យោលទៅតាមធរមាននៃច្បាប់របស់ប្រទេសខ្លួន ក្នុងករណី ដែលគេយល់ថា ជនម្នាក់អាចត្រូវធ្វើបណ្តាប័ណ្ណបាន ភាគីទទួលសំណើអាចប្រគល់ជនដែលត្រូវ ស្នើសុំជាបណ្តោះអាសន្ន ទៅភាគីដាក់សំណើដើម្បីធ្វើការចោទប្រកាន់ស្របទៅតាម លក្ខខណ្ឌ ដែលបានកំណត់រវាងភាគីទាំងពីរ ។ ជនណាម្នាក់ដែលត្រូវបាន

ប្រគល់ទៅភាគីដាក់សំណើបន្ទាប់ពីការប្រគល់ខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន អាចត្រូវប្រគល់
ជាស្ថាពរទៅភាគីដាក់សំណើ ដើម្បីទទួលទោសតាមសាលក្រមកំណត់ស្របតាម
បទបញ្ញត្តិនៃសន្ធិសញ្ញានេះ ។

ប្រការទី ១៤

សំណើបញ្ជូននីតិវិធីទៅដោយរដ្ឋជាច្រើន

ប្រសិនបើ ភាគីចុះកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទទួលសំណើច្រើនពីភាគីចុះកិច្ច
ព្រមព្រៀង និង រដ្ឋនៃផ្សេងមួយ ឬ ច្រើនទៀត ដើម្បីសុំធ្វើបញ្ជូននីតិវិធី
សំរាប់បទល្មើសដូចគ្នា ឬ ក៏បទល្មើសផ្សេងៗទៀត ភាគីទទួលសំណើអាចកំណត់
ផ្តល់អាទិភាព ដើម្បីធ្វើបញ្ជូននីតិវិធីនោះជូនដល់រដ្ឋណាមួយ ។ នៅក្នុងការធ្វើ
សេចក្តីសម្រេចចិត្តរបស់ខ្លួន ភាគីទទួលសំណើត្រូវយកកត្តាដូចខាងក្រោម មកថ្លឹងថ្លែង
ជាអាទិ៍ :

- ក. រដ្ឋដែលបទល្មើសត្រូវបានគេប្រព្រឹត្តិ
- ខ. ក្នុងករណីពាក់ព័ន្ធបទល្មើសច្រើនខុសៗគ្នា រដ្ឋដែលស្វែងរកបុគ្គលនោះ
ពីបទល្មើសដែលអាចត្រូវផ្តន្ទាទោសធ្ងន់ជាងគេបំផុត ស្របតាមច្បាប់
របស់ភាគីទទួលសំណើ
- គ. សំដាប់លំដោយនៃពេលវេលា ដែលភាគីទទួលសំណើបានទទួលសំណើ
ពីភាគីដាក់សំណើទាំងនោះក្នុងករណីដែលពាក់ព័ន្ធដល់បទល្មើសច្រើន
ខុសៗគ្នា ហើយដែលភាគីទទួលសំណើចាត់ទុកថាមានកំរិតធ្ងន់ធ្ងរស្មើគ្នា
- ឃ. សញ្ជាតិរបស់ជនល្មើស និង
- ង. លទ្ធភាពធ្វើបញ្ជូននីតិវិធីរវាងរដ្ឋដាក់សំណើ ។

ប្រការទី ១៥

វិធានពិសេស

១. ជន ដែលត្រូវធ្វើបស្ចាបន៍ អនុលោមតាមសន្និសីទនេះមិនត្រូវទទួលការ ឃុំឃាំងទទួលការកាត់ក្តីឬការដាក់ទណ្ឌកម្មនៅក្នុងដែនដីភាគីដាក់សំណើ សំរាប់ បទល្មើសផ្សេងក្រៅពីបទល្មើស ដែលបស្ចាបន៍បានត្រូវប្រគល់ជូនព្រមទាំងមិន ត្រូវធ្វើបស្ចាបន៍បញ្ជូនទៅរដ្ឋផ្សេងទៀតដោយភាគីនេះ លើកលែងតែក្នុងករណី :

ក. ជននោះបានចាកចេញពីដែនដីនៃភាគីដាក់សំណើ បន្ទាប់ពីការធ្វើ បស្ចាបន៍ ហើយបានព្រឡប់មកដែនដីនេះវិញ ដោយស្ម័គ្រចិត្ត

ខ. ជននោះមិនបានចាកចេញពីដែនដីភាគីដាក់សំណើ ក្នុងរយៈពេល ៣០ថ្ងៃ ដែលទុកឱ្យជននោះមានសិទ្ធិចាកចេញ ឬ

គ. ភាគីទទួលសំណើបានយល់ព្រមឱ្យមានការឃុំឃាំង ការកាត់ក្តី ឬ ការ ដាក់ទណ្ឌកម្មចំពោះជននោះពីបទល្មើសផ្សេងក្រៅពីបទល្មើស ដែលបានស្នើសុំឱ្យមាន បស្ចាបន៍ ឬ យល់ព្រមឱ្យមានការធ្វើបស្ចាបន៍ទៅរដ្ឋដទៃផ្សេងទៀត ។ ក្នុងស្មារតីនេះ ភាគីទទួលសំណើអាច ទាមទារឱ្យផ្តល់នូវឯកសារ ឬ សេចក្តីបញ្ជាក់ណាមួយ ដូចមាន ចែងក្នុងប្រការទី៧រួមទាំងសេចក្តីបញ្ជាក់ដែលធ្វើឡើងដោយជន ដែលត្រូវធ្វើបស្ចាបន៍ ចំពោះបទល្មើសដែលត្រូវពាក់ព័ន្ធ ។

២. បទបញ្ញត្តិទាំងនេះមិនត្រូវអនុវត្តចំពោះបទល្មើសទាំងឡាយណា ដែលបានប្រព្រឹត្តិ ក្រោយការធ្វើបស្ចាបន៍ឡើយ ។

ប្រការទី ១៦

ការប្រគល់នូវទ្រព្យសម្បត្តិ

១. ក្នុងក្របខណ្ឌនៃច្បាប់របស់ប្រទេសខ្លួន និង យោងតាមសំណើនៃភាគីដាក់សំណើ ភាគីទទួលសំណើត្រូវរឹបអូសទ្រព្យសម្បត្តិ និង ក្រោយពីបានផ្តល់បស្ចាប័ន ត្រូវប្រគល់ ទ្រព្យសម្បត្តិ:

ក. ដែលអាចតម្រូវឱ្យធ្វើជាកសិករ ឬ

ខ. ដែលត្រូវបានទទួលស្គាល់ថាជាទ្រព្យសម្បត្តិចេញពីលទ្ធផលនៃបទល្មើស ហើយទ្រព្យសម្បត្តិនេះត្រូវបានរកឃើញថាបានកាន់កាប់ដោយជនជាប់ប្តឹង ក្នុងពេល ត្រូវចាប់ខ្លួន ឬ ក៏ ត្រូវគេរកឃើញនាពេលក្រោយបន្ទាប់ ទៀត ។

២. ទ្រព្យសម្បត្តិដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី១ នៃប្រការនេះ ត្រូវរឹបអូស ឬ ប្រគល់ ជូនស្របតាមកថាខណ្ឌខាងលើ ទោះបីជាបញ្ចប់នៃដែលត្រូវបានផ្តល់ឱ្យ មិនអាច អនុវត្តបាន ដោយមូលហេតុមកពីមរណៈភាពការពាក់ខ្លួន ឬ ការគេចខ្លួននៃ ជនដែលត្រូវជាប់ចោទ ។

៣. កាលណាទ្រព្យសម្បត្តិដូចមានចែងខាងលើនេះ ជាកម្មវត្ថុនៃការដកហូត ឬ រឹប អូសនៅលើដែនដីនៃភាគីទទួលសំណើ ភាគីនេះអាចរក្សាទុកជាបណ្តោះអាសន្ន ទ្រព្យសម្បត្តិទាំងនេះ ឬ បញ្ជូនវាត្រឡប់ទៅវិញក្នុងលក្ខខណ្ឌ ដែលទ្រព្យ សម្បត្តិទាំងនេះស្ថិតក្នុងការរង់ចាំនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ។

៤. រាល់សិទ្ធិទាំងឡាយណា ដែលភាគីទទួលសំណើ ឬ រដ្ឋណាមួយ ឬ បុគ្គលណា ម្នាក់ មានទៅលើទ្រព្យសម្បត្តិដូចពោលខាងលើ ត្រូវបានរក្សាទុក ។ ក្រោយពី មានការជំនុំជម្រះរួចរៀបរយ ក្នុងករណីសិទ្ធិលើទ្រព្យសម្បត្តិទាំងនេះ នៅមាននៅឡើយ ទ្រព្យសម្បត្តិទាំងនេះត្រូវបញ្ជូនទៅភាគីទទួលសំណើក្នុងកាលដីគួរ តាមសំណូមពរ នៃភាគីនេះ ដោយគ្មានបន្ទុកពន្ធអាករ ។

ប្រការទី ១៧

ដំណើរឆ្លងកាត់

១. នៅពេល ដែលជនម្នាក់ត្រូវបានធ្វើបញ្ចប់នីតិវិធីទី៣ មកភាគីចុះកិច្ចព្រម ព្រៀងណាមួយ ដោយឆ្លងកាត់ទឹកដីនៃភាគីចុះកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត ភាគីដំបូង ត្រូវស្នើសុំការអនុញ្ញាតឆ្លងកាត់ពីភាគីម្ខាងទៀត ។ ការអនុញ្ញាតិបែបនេះមិនត្រូវ ទាមទារទេក្នុងករណី ដែលមានការប្រើប្រាស់មធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនតាមផ្លូវ អាកាស ហើយគ្មានការសុំសំចតលើទឹកដីនៃភាគីចុះកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត ។

២. ភាគីទទួលសំណើ ត្រូវផ្តល់ជូនតាមសំណើនៃការសុំឆ្លងកាត់ដែលត្រូវបានស្នើ
ដោយភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត ល្អិតណាការឆ្លងកាត់នេះមិនផ្ទុយពីច្បាប់ក្នុង
ប្រទេសខ្លួន ។

ប្រការទី ១៨

ការផ្តល់ព័ត៌មានអំពីសង្គម

ភាគីដាក់សំណើត្រូវបញ្ជូនដំណឹងទៅភាគីទទួលសំណើឱ្យបានទាន់ពេលវេលា
នូវដំណឹងដែលពាក់ព័ន្ធដល់ការចោទប្រកាន់ ការជំនុំជំរះ និង ការអនុវត្តនីតិវិធីការដាក់
ទណ្ឌកម្ម ចំពោះជនដែលស្នើសុំ ឬ ពាក់ព័ន្ធដល់ការធ្វើបត្យាប័នបន្ត ចំពោះជន
រូបនោះ ទៅរដ្ឋផ្សេងទៀត ។

ប្រការទី ១៩

ការឧបត្ថម្ភ និង ការចំណាយ

- ១. ភាគីទទួលសំណើត្រូវចេញមុខ ក្នុងនាមជាភាគីដាក់សំណើ ដោយចាត់ចែង និង
អនុវត្ត រាល់នីតិវិធីដែលចេញពីសំណើបត្យាប័ន ។
- ២. រាល់ការចំណាយទាំងឡាយលើផែនដីនៃភាគីទទួលសំណើ ដោយមូលហេតុនៃ
ការធ្វើបត្យាប័ននេះ រហូតដល់ពេលប្រគល់ជនដែលត្រូវធ្វើបត្យាប័ន ត្រូវទទួល
រ៉ាប់រងដោយភាគីនេះ ។

ប្រការទី ២០

ទំនាក់ទំនងជាមួយនិងអន្តរាគ្នាពហុភាគី

សន្និសីទនេះគ្មានផលប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិ និង កាតព្វកិច្ច ទាំងឡាយ
ដែលភាគីចុះកិច្ចព្រមព្រៀងបានទទួល និង គោរពក្នុងក្របខណ្ឌនៃអនុសញ្ញា
ពហុភាគីណាមួយឡើយ ។

ប្រការទី ២១

ជំនួយស្រាយនៃបញ្ហាវិវាទ

រាល់វិវាទដែលកើតចេញពីការអនុវត្តន៍ ឬ ការបកស្រាយនៃសន្ធិសញ្ញានេះ ត្រូវដោះស្រាយតាមការពិគ្រោះយោបល់ ឬ ការចរចា ។

ប្រការទី ២២ ។

វិសោធនករនៃការអនុវត្ត

សន្ធិសញ្ញានេះត្រូវអនុវត្តតែលើបទល្មើសណា ដែលត្រូវបានប្រព្រឹត្តិឡើង ក្រោយ ពីការចូលជាធរមាននៃសន្ធិសញ្ញានេះ ។

ប្រការទី ២៣

ការធ្វើវិសោធនកម្ម

សន្ធិសញ្ញានេះអាចធ្វើវិសោធនកម្មបាន តាមការស្នើសុំពីភាគីចុះកិច្ចព្រមព្រៀង ណាមួយ ។ រាល់វិសោធនកម្ម ដែលបានយល់ព្រមដោយភាគីចុះកិច្ចព្រមព្រៀង ត្រូវចូលជាធរមានចាប់ពីថ្ងៃដែលបានព្រមព្រៀងគ្នាទៅវិញទៅមកនិង ត្រូវបង្កើតជាផ្នែក មួយរួមជាមួយនឹង កិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ។

ប្រការទី ២៤

ការផ្តល់សច្ចាប័ន ការចូលជាធរមាន និង

សុពលភាពនៃសន្ធិសញ្ញា

១. សន្ធិសញ្ញានេះត្រូវស្ថិតនៅជាកម្មវត្ថុនៃការសុំសច្ចាប័ន ។ លិខិតបករណ៍ នៃការធ្វើសច្ចាប័នត្រូវប្តូរគ្នានៅភ្នំពេញ។ សន្ធិសញ្ញានេះត្រូវចូលជាធរមានក្នុងរយៈពេល ៣០ថ្ងៃ ក្រោយពេលនៃការប្តូរលិខិតបករណ៍នៃការធ្វើសច្ចាប័ន ។

២.ភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនីមួយៗអាចបញ្ចប់សន្ធិសញ្ញានេះបានដោយផ្តល់ដំណឹងជាលាយល័ក្ខអក្សរទៅភាគីនៃសន្ធិសញ្ញាដទៃទៀតតាមរយៈផ្លូវទូត។ សន្ធិសញ្ញានេះនឹងស្ថិតនៅជាធរមានរហូតរយៈពេល៦ខែ ក្រោយពេលដែលភាគីម្ខាងទៀត ទទួលបានការផ្តល់ព័ត៌មានស្តីពីការបញ្ចប់នេះ ។ ការបញ្ចប់នៃសន្ធិសញ្ញានេះមិនត្រូវធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់នីតិវិធីនៃប័ណ្ណបដិសេធនា ដែលផ្តើមអនុវត្តមុនការបញ្ចប់សន្ធិសញ្ញានេះឡើយ ។

ដើម្បីជាសក្ខីភាព អ្នកតំណាងដែលបានទទួលសិទ្ធិពេញលេញពីរដ្ឋសាមីរៀងៗខ្លួន បានចុះហត្ថលេខាលើសន្ធិសញ្ញានេះ ។

ធ្វើជាពីរល្បាប់ នៅទីក្រុងបាងកកថ្ងៃទី ១៦ ខែឧសភា ឆ្នាំ មួយពាន់ប្រាំបួនរយកៅសិបប្រាំបី ជា ភាសាខ្មែរ ភាសាថៃ និង ភាសាអង់គ្លេស ។ អត្ថបទនីមួយៗមានតំលៃស្មើគ្នា ។ ក្នុងករណីមានការបកស្រាយខុសគ្នា អត្ថបទជាភាសាអង់គ្លេសត្រូវយកមកប្រើប្រាស់ជាឯកសារគោល ។

តំណាងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

តំណាងព្រះរាជាណាចក្រថៃ

ឱ្យ គីមអន

ស្រី ចាចិណានិណិ

រដ្ឋលេខាធិការ

លេខាធិការអចិន្ត្រៃយ៍

ក្រសួងការបរទេស

ក្រសួងការបរទេស

ទីសង្កាត់ភ្នំពេញ